

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 84

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 ianuarie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
49.	— Hotărâre privind închirierea unei părți din imobilul 822, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale	2
50.	— Hotărâre privind actualizarea elementelor de descriere tehnică și a valorii de inventar ale unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului	3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
5.164/2023.	— Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	4–5
5.704/2023.	— Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Corbii Mari din comuna Corbii Mari, județul Dâmbovița	5–6
6.723/2023.	— Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău din municipiul Bacău, județul Bacău	6–7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023	(Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind închirierea unei părți din imobilul 822, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 861 alin. (3) și art. 868 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 333 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă închirierea unei părți din imobilul 822, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea amplasării unor distribuitoare automate de cafea și băuturi calde.

(2) Închirierea părții de imobil prevăzută la alin. (1) se face prin licitație publică, în condițiile legii.

(3) Contractul de închiriere se încheie pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii o singură dată, cu aceeași perioadă, prin act adițional, cu acordul părților.

(4) Prețul minim al închirierii pentru partea din imobilul 822 este de 101 euro/lună fără TVA, iar plata va fi efectuată în lei, la cursul de schimb valutar leu-euro stabilit de Banca Națională a României în ziua emiterii facturii.

Art. 2. — Se împuternicește Ministerul Apărării Naționale, în calitate de administrator al imobilului 822, să deruleze procedura de licitație publică pentru închirierea părții de imobil prevăzută la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — Sumele obținute din închirierea părții de imobil se varsă integral la bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Carmen Moraru,
secretar de stat

București, 25 ianuarie 2024.
Nr. 49.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unei părți din imobilul 822, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care se închiriază

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică, nr. carte funciară/nr. cadastral, valoarea de inventar a imobilului înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Elementele-cadru de descriere tehnică ale părții din imobilul 822 care se închiriază, valoarea de inventar, nr. carte funciară/nr. cadastral	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul
0	1	2	3	4	5	6	7
1	103568 — parțial	8.19.01	Imobil 822 — parțial	Municipiul București, sectorul 6, strada General Vasile Milea nr. 7B	Construcții și teren Carte funciară nr. 210196, sectorul 6, București Nr. cadastral 210196 Valoarea de inventar — 25.515.645 lei*	Construcții Pavilionul A2 — parțial Suprafața construită — 0,5 mp Valoarea de inventar — 28,05 lei Pavilionul A3 — parțial Suprafața construită — 0,5 mp Valoarea de inventar — 3.954,08 lei Carte funciară nr. 210196, sectorul 6, București Nr. cadastral 210196	Ministerul Apărării Naționale CUI 11424532

* Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea elementelor de descriere tehnică și a valorii de inventar
ale unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Autorității
pentru Administrarea Activelor Statului**

Având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea elementelor de descriere tehnică și a valorii de inventar, ca urmare a reevaluării, ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 27 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Ștefan-Radu Oprea

p. Președintele Autorității

pentru Administrarea Activelor Statului,

Violeta Tudorie

p. Ministrul finanțelor,

Carmen Moraru,

secretar de stat

București, 25 ianuarie 2024.

Nr. 50.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului imobil din domeniul public al statului și din administrarea Autorității
pentru Administrarea Activelor Statului, pentru care se actualizează elementele de descriere tehnică
și valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării acestuia**

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Persoana juridică ce administrează imobilul	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar (lei) din IC	Valoarea de inventar actualizată (lei)
				Descrierea tehnică	Adresa		
143708	8.29.07	Imobil	Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului CUI 11795573	Date referitoare la construcții: Regimul de înălțime P + 8 Suprafață teren — 924 mp Suprafață utilă — 5.557,59 mp, conform cărților funciare: CF nr. 253266-C1-U2: Cote teren 924 mp; descriere: subsol — 657,46 mp; teren în proprietate CF nr. 253266-C1-U3: Descriere: etaj 1; SU — 718,69 mp CF nr. 253266-C1-U4: Descriere: etaj 2; SU — 724,57 mp CF nr. 253266-C1-U5: Descriere: etaj 3; SU — 520,10 mp CF nr. 253266-C1-U6: Descriere: etaj 4; SU — 497,46 mp CF nr. 253266-C1-U7: Descriere: etaj 5; SU — 507,95 mp CF nr. 253266-C1-U8: Descriere: etaj 6; SU — 510,95 mp CF nr. 253266-C1-U9: Descriere: etaj 7; SU — 520,06 mp CF nr. 253266-C1-U10: Descriere: etaj 8; SU — 516,49 mp CF nr. 253266-C1-U11: Descriere: parter în SU — 383,86 mp	Municipiul București, sectorul 1, str. Cpt. Av. Alexandru Șerbănescu nr. 50	29.131.714	36.726.740

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.948/2018 privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca;
- Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.079/2021 privind extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca;
- Ordinului ministrului educației nr. 3.958/2022 pentru aprobarea calendarului și a procedurii de evaluare externă în vederea acreditării/evaluării periodice;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 13.06.2023;
- Referatului de aprobare nr. 7.503 din 20.06.2023 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo”, cu sediile în județul Cluj, municipiul Cluj-Napoca, str. Al. Vaida Voievod nr. 55 A, respectiv strada Grigore Alexandrescu nr. 26 A, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo”, cu sediile în județul Cluj, municipiul Cluj-Napoca, str. Al. Vaida Voievod nr. 55A, respectiv str. Grigore Alexandrescu nr. 26 A, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2023—2024, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are toate obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic și nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, angajat conform prevederilor legii pentru formațiunile de studiu școlarizate conform prevederilor art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj.

Art. 4. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 66 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 30 de formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca,

județul Cluj, dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2027—2028.

Art. 8. — Fundația Creștină PRO DEO Cluj, în calitate de persoană juridică inițiatore, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Cluj duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 24 iulie 2023.

Nr. 5.164.

Județul Cluj

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. și data ordinului de ministru	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul (pentru nivelul liceal)/Domeniul (pentru nivelul postliceal)	Domeniul pregătirii de bază (pentru nivelul profesional și pentru nivelul liceal tehnologic)	Calificarea profesională (pentru nivelurile profesional, liceal tehnologic, vocațional, postliceal) Specializarea (pentru nivelul liceal teoretic)	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Teoretic Creștin „Pro Deo”	4.948/31.08.2018	H16/29.05.2023	Fundația Creștină PRO DEO Cluj	Municipiul Cluj-Napoca, str. Al. Vaida Voevod nr. 55A, str. Grigore Alexandrescu nr. 26A, tel. 0746/528792, secretariat@liceulprodeo.ro	Preșcolar				Română	PP
Capacitate maximă de școlarizare: 66 de formațiuni/două schimburi (maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 30 de formațiuni de studiu/schimbul 2)											

MINISTERUL EDUCAȚIEI

O R D I N

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Corbii Mari din comuna Corbii Mari, județul Dâmbovița

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 27.06.2023;
- Referatului de aprobare nr. 8.194 din 5.07.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Corbii Mari din comuna Corbii Mari, județul Dâmbovița, pentru nivelul de învățământ „profesional”, pentru domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „frigotehnist”, respectiv domeniul pregătirii de bază „mecanică”, calificarea profesională „operator la mașini cu comandă numerică”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Corbii Mari din comuna Corbii Mari, Str. Primăriei nr. 9, județul Dâmbovița, pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „frigotehnist”, respectiv domeniul pregătirii de bază „mecanică”, calificarea profesională „operator la mașini cu comandă numerică”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2023—2024, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă Școlii Gimnaziale Corbii Mari din comuna Corbii Mari, județul Dâmbovița, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru

nivelul de învățământ „profesional”, domeniul, calificările profesionale, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Corbii Mari din comuna Corbii Mari, județul Dâmbovița, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „profesional”, pentru

domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „frigotehnist”, respectiv domeniul pregătirii de bază „mecanică”, calificarea profesională „operator la mașini cu comandă numerică”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean

Dâmbovița, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Corbii Mari din comuna Corbii Mari, județul Dâmbovița, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Școala Gimnazială Corbii Mari din comuna Corbii Mari, județul Dâmbovița, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

București, 28 august 2023.

Nr. 5.704.

ANEXĂ

Județul Dâmbovița

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. solicitare autorizare/data	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatore	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul (pentru nivelul liceal) Domeniul (pentru nivelul postliceal)	Domeniul pregătirii de bază (pentru nivelul profesional și pentru nivelul liceal tehnologic)	Calificarea profesională (pentru nivelurile profesional, liceal tehnologic, vocațional, postliceal) Specializarea (pentru nivelul liceal teoretic)	Limba de predare	Forma de învățământ
1	Școala Gimnazială	3890_1/27.04.2023	15/22.05.2023		Comuna Corbii Mari, Str. Primăriei nr. 9, tel./fax 0245/716129, corbiimari@scolidb.ro	Profesional		Electromecanică	Frigotehnist	Limba română	Cu frecvență (zi)
		Capacitate maximă de școlarizare: 71 de formațiuni de studiu/1 schimb (maximum 40 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 31 de formațiuni de studiu/schimbul 2)									

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău din municipiul Bacău, județul Bacău

Având în vedere prevederile:

- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 13 din 21.09.2023;
— Referatului de aprobare nr. 10.771 din 27.09.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău din municipiul Bacău, județul Bacău,
în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău, cu sediul în Str. Mioriței nr. 28 C, municipiul Bacău, județul Bacău, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical de radiologie”, „asistent medical de laborator”, „asistent medical de balneofiziokinetoterapie și recuperare”, „asistent medical de igienă și sănătate publică”; domeniul „economic”, calificările profesionale „agent vamal”, „asistent de gestiune”; domeniul „servicii”, calificarea profesională „proiectant decorațiuni interioare”; domeniul „estetica și igiena corpului omenesc”, calificările profesionale „cosmetician stilist”, „tehnician maseur”; domeniul „informatică”, calificarea profesională „analist programator”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)”, începând cu anul școlar 2024—2025.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău din municipiul Bacău, județul Bacău, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniile, calificările profesionale, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău din municipiul Bacău, județul Bacău, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „postliceal”, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1, nu mai târziu de anul școlar 2028—2029, pentru domeniile „economic”, calificările profesionale „agent vamal”, „asistent de gestiune”,

domeniul „servicii”, calificarea profesională „proiectant decorațiuni interioare”, domeniul „estetica și igiena corpului omenesc”, calificările profesionale „cosmetician stilist”, „tehnician maseur”, domeniul „informatică”, calificarea profesională „analist programator”, și nu mai târziu de anul școlar 2029—2030, pentru domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificările profesionale „asistent medical de radiologie”, „asistent medical de laborator”, „asistent medical de balneofiziokinetoterapie și recuperare”, „asistent medical de igienă și sănătate publică”;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Bacău, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău din municipiul Bacău, județul Bacău, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Bacău, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală F.E.G. Bacău din municipiul Bacău, județul Bacău, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Bacău și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 80

din 11 decembrie 2023

Dosar nr. 2.435/1/2023

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele delegat al Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Bâldean	— judecător la Secția I civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Adina Oana Surdu	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Lucian Cătălin Mihai Zamfir	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.435/1/2023, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă domnul magistrat-asistent-șef Cristian Balacciu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent-șef prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori și un *amicus curiae* al Sindicatului Național al Grefei Judiciare Dicasterial.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Prin Încheierea din 26 septembrie 2023, dată în Dosarul nr. 2.710/62/2022, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată se poate ține de cont de majorările salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați care prestează aceeași activitate în cadrul acelorași instituții sau autorități publice.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

Art. 6. — „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...)

Anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 — capitolul VIII „Reglementări specifice personalului din sistemul justiției” — secțiunea a 4-a „Salarizarea și celelalte drepturi salariale ale personalului auxiliar de specialitate și ale personalului conex”

Art. 17. — „(1) Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, astfel cum este definit la art. 3 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc pe grade sau trepte profesionale, în raport cu funcția deținută, cu nivelul studiilor, cu vechimea în specialitate, precum și cu nivelul instanței sau al parchetului, după caz.

(2) Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul judecătorilor și al parchetelor de pe lângă acestea sunt cele prevăzute în prezenta anexă la cap. II și III.

(3) Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex de la tribunale/tribunale specializate, tribunalele militare și de la parchetele de pe lângă acestea, de la judecătorii din municipiul București și din localitățile reședință de județ, precum și de la parchetele de pe lângă acestea sunt cele prevăzute la alin. (2) majorate cu 5%.

(4) Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex de la curțile de apel și parchetele de pe lângă acestea sunt cele prevăzute la alin. (2) majorate cu 7,5%.

(5) Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Direcția Națională Anticorupție și de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt cele prevăzute la alin. (2) majorate cu 10%.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov la 29 iulie 2022 cu nr. 2.710/62/2022, mai mulți reclamânți ce dețin calitatea de personal auxiliar de specialitate și conex la unități de parchet de pe lângă o curte de apel și o judecătorie i-au chemat în judecată pe pârâții Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, cu citarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, să oblige pârâții la recalcularea indemnizației de încadrare brute lunare și a celorlalte drepturi salariale, începând cu 1 august 2016, cu luarea în considerare a majorării de 10% avute în vedere la calculul indemnizațiilor de încadrare brute lunare și al celorlalte drepturi salariale ale personalului auxiliar de specialitate și conex din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, și la plata diferențelor salariale aferente, actualizate cu indicele de inflație, la care să se adauge dobânda legală penalizatoare.

10. În motivare, reclamânții au susținut că se impune înlăturarea stării de discriminare create între aceștia și personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul altor parchete care au obținut majorări salariale prin hotărâri judecătorești definitive prin raportare la nivelul indemnizației convenite personalului auxiliar de specialitate și conex din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Aceștia au precizat că nu solicită valorificarea coeficientului de multiplicare 19 stabilit pentru procurorii din cadrul acestor structuri, ci a majorării de 10% prevăzute de art. 17 alin. (5) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

11. Prin Sentința civilă nr. 344/MAS din 15 martie 2023, Tribunalul Brașov — Secția I civilă a admis atât excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare datei de 29 iulie 2019 și a respins, ca neîntemeiată, acțiunea pentru pretențiile ulterioare acestei date.

12. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că prevederile art. 17 alin. (5) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc modul de calcul al salariilor de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex, iar în funcție de instanța sau parchetul la care își desfășoară activitatea se stabilește o majorare procentuală.

13. Aceste prevederi reprezintă o aplicare a principiului conform căruia salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se stabilesc pe grade sau trepte profesionale, în raport cu funcția deținută, cu nivelul

studiilor, cu vechimea în specialitate, precum și cu nivelul instanței sau al parchetului.

14. Or, o majorare cu 10% a salariilor de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul tuturor instanțelor și parchetelor de pe lângă aceste instanțe ar constitui o încălcare a acestui principiu.

15. Dacă legiuitorul ar fi dorit o salarizare egală pentru tot personalul auxiliar de specialitate și conex, n-ar fi prevăzut criteriile de stabilire a salariului, inclusiv în funcție de nivelul instanței sau parchetului, și nici majorările salariului brut pentru personalul din cadrul instanțelor superioare prin alin. (3)—(5) ale art. 17 din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

16. Constatând că reclamanții nu își desfășoară activitatea la parchetele menționate la art. 17 alin. (5) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și că prevederile acestui alineat nu li se aplică, tribunalul a apreciat că nu există o discriminare a acestora în raport cu personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

17. Împotriva acestei sentințe, reclamânții au declarat apel prin care au reiterat susținerile din cererea de chemare în judecată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

18. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării hotărârii prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

19. Astfel, sesizarea a fost formulată de un complet de judecată constituit la nivelul unei curți de apel, care soluționează cauza în ultimă instanță (apel).

20. A mai arătat că de lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 depinde soluționarea pe fond a cauzei, evocând în acest sens obiectul acțiunii.

21. Chestiunea de drept enunțată este nouă și asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

22. Deși nu este vorba despre un act normativ intrat în vigoare recent, elementul de noutate este reprezentat de pronunțarea Deciziei nr. 13 din 13 martie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

23. Anterior pronunțării acestei decizii se conturase orientarea conform căreia trebuie egalizate indemnizațiile la nivelul maxim aflat în plată, prin raportare la majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive magistraților sau personalului auxiliar de specialitate, invocându-se Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale.

24. Ulterior, unele instanțe de judecată, întemeindu-se pe considerentele Deciziei nr. 13 din 13 martie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, au apreciat că Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale și-a încetat aplicabilitatea odată cu intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, principiul nediscriminării putând fi invocat numai de salariații care prestează o activitate identică și îndeplinesc aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradație, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, cu salariatul care a beneficiat de majorarea stabilită anterior printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Instanța de trimitere a apreciat că dispozițiile legale incidente ar trebui interpretate în sensul că, la stabilirea nivelului

maxim de salarizare aflat în plată, se poate ține cont de majorările salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați care prestează aceeași activitate, în cadrul acelorași instituții sau autorități publice.

26. Astfel, chiar dacă prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 Curtea Constituțională a realizat controlul de constituționalitate a unor dispoziții din acte normative care nu mai sunt aplicabile, considerentele ei rămân aplicabile, în măsura în care prevederile art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 au un conținut similar cu cele supuse controlului de constituționalitate.

27. Prin urmare, reperul de comparație nu ar trebui să îl constituie personalul auxiliar de specialitate și conex care funcționează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ci categoriile de personal cărora li s-a recunoscut deja, prin hotărâri judecătorești definitive, dreptul de a beneficia de această majorare salarială și care exercită o funcție similară cu cea a reclamantilor.

28. Or, principiile nediscriminării și egalității ar fi golate de conținut dacă s-ar admite ca unui salariați trebuie să beneficieze de majorarea salarială recunoscută prin hotărâri judecătorești definitive, iar reclamantilor din prezenta cauză, care desfășoară o activitate în condiții identice, li s-ar refuza dreptul de a primi aceeași majorare.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale

29. Curțile de apel Brașov, Cluj, Galați, Ploiești și Târgu Mureș au transmis practică judiciară relevantă în materie, iar curțile de apel Bacău, București, Cluj, Iași, Pitești și Ploiești au comunicat punctele de vedere teoretice ale judecătorilor cu privire la cheștiunea de drept supusă dezlegării.

30. Într-o primă opinie s-a apreciat că, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată, se ține de cont de majorările salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați care prestează aceeași activitate în cadrul acelorași instituții sau autorități publice (curțile de apel București, Iași și tribunalele Buzău, București, Giurgiu, Iași, Ialomița, Ilfov, Neamț, Prahova, Teleorman, Vaslui și Vâlcea).

31. În argumentare s-a arătat că Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează principiile menite să elimine orice formă de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală. În aplicarea acestor principii, drepturile salariale ale personalului din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice stabilite la nivelul maxim de salarizare aflat în plată, indiferent dacă acest nivel rezultă din aplicarea unor ordine ale angajatorului sau din hotărâri judecătorești, întrucât Legea-cadru nr. 153/2017 nu face nicio distincție în acest sens.

32. În sensul primei opinii au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de Curtea de Apel Târgu Mureș, Tribunalul Prahova și Tribunalul Cluj.

33. Într-o a doua opinie s-a apreciat că, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată, nu se ține de cont de majorările salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați care prestează aceeași activitate în cadrul acelorași instituții sau autorități publice (curțile de apel Cluj și Galați).

34. S-a argumentat că art. 17 alin. (5) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 dă expresie salarizării diferite ce se stabilește în funcție de gradul instanței sau parchetului la care își desfășoară activitatea personal auxiliar de specialitate și conex. Or, a înlătura principiile legalității și sustenabilității financiare în favoarea principiului egalității prin ridicarea unor soluții de speță la rang de lege și extinderea aplicării lor unei categorii profesionale ar echivala cu o răsturnare a securității și stabilității

raporturilor juridice și cu o redefinire a unor instituții de drept procesual, cum ar fi autoritatea de lucru judecat și mecanismele de unificare a practicii judiciare.

35. În sensul celei de-a doua opinii au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Galați și Tribunalul Brașov.

36. În cauze similare au fost admise acțiuni prin care magistrați, personal de specialitate juridică asimilat magistraților și personal auxiliar de specialitate și conex au solicitat acordarea altor drepturi salariale prin raportare la nivelul maxim stabilit prin hotărâri judecătorești definitive în favoarea altor salariați din cadrul acelorași categorii profesionale.

37. De asemenea, în alte cauze au fost admise acțiuni prin care funcționari publici din cadrul unor instituții publice au solicitat acordarea unor drepturi salariale prin raportare la nivelul maxim stabilit prin hotărâri judecătorești definitive în favoarea altor salariați din cadrul acelorași categorii profesionale.

38. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

39. Prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*) sunt neconstituționale. În considerentele de la paragraful 32 din această decizie s-a reținut că: „În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.”

40. Prin Decizia nr. 106 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 7 mai 2021, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 și cele cuprinse în capitolul II din anexa nr. V și în art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale. În considerentele de la paragrafele 26 și 33 din această decizie s-a reținut că: „Referitor la dispozițiile capitolului II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, care instituie reguli privind salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, cu indicarea funcției, nivelului studiilor, vechimii în funcție, salariului de bază pentru anul 2020 și coeficientului, Curtea Constituțională a statuat că reprezintă dreptul și obligația autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (...) și că (...) pentru considerentele expuse anterior, nu pot fi reținute nici criticile de neconstituționalitate aduse art. 17 alin. (3) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 referitor la salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul

conex de la tribunale/tribunale specializate, tribunalele militare și de la parchetele de pe lângă acestea, de la judecătoriile din municipiul București și din localitățile reședință de județ, precum și de la parchetele de pe lângă acestea, soluția legislativă pe care norma o instituie fiind circumscrisă marjei de opțiune în materie a legiuitorului.”

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

41. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost identificate mai multe decizii care prezintă relevanță în analiza sesizării de față.

42. Prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”

43. Prin Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea și, în interpretarea unitară a dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) și alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportate la art. 4 și 5 din capitolul VIII secțiunea 1 din anexa nr. V la aceeași lege, a stabilit că „suma sporurilor acordate personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea nu trebuie să depășească limita prevăzută de art. 25 din aceeași lege, raportată la ordonatorul de credite care stabilește drepturile salariale”.

44. Prin Decizia nr. 13 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a stabilit că: „Dreptul reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 (...), pot fi invocate doar de către magistrații care ocupau o «funcție similară» cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.”

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

45. Judecătorii-raportori au apreciat că prevederile art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 se interpretează în sensul că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Asupra admisibilității sesizării

46. Analiza condițiilor de admisibilitate instituite în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă conduce spre concluzia că acestea sunt întrunite.

47. În doctrină, dar și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, condițiile de admisibilitate au fost identificate după cum urmează:

a) existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță;

b) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

c) o chestiune de drept cu caracter de noutate;

d) Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni de drept, iar aceasta nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

e) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

48. În examinarea primelor două condiții de admisibilitate se constată că instanța de trimitere (curtea de apel), investită cu soluționarea unui apel împotriva unei sentințe pronunțate într-un conflict de muncă, va pronunța o decizie definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4, cu aplicarea art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă; prin urmare, aceste cerințe de admisibilitate sunt întrunite.

49. Condiția referitoare la noutatea chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită este îndeplinită, la rândul ei.

50. Dispozițiile care au generat litigiile aflate pe rolul instanțelor au fost introduse în dreptul pozitiv prin art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 17 din anexa nr. V la această lege, relevantă în evaluarea cerinței noutății fiind dezvoltarea practicii judiciare în materie.

51. Pentru verificarea îndeplinirii acestei condiții de admisibilitate au fost emise adrese către curțile de apel, care au procedat la verificări ale jurisprudenței la nivelul instanțelor judecătorești situate în circumscripțiile lor teritoriale și au comunicat Înaltei Curți de Casație și Justiție că au identificat hotărâri judecătorești în materia care face obiect al sesizării de față, transmițând 9 astfel de hotărâri (dintre care 6 definitive) care reflectă ambele direcții de interpretare; celelalte hotărâri care au fost înaintate au abordat alte probleme de drept decât cea care face obiect al sesizării de față.

52. Numărul redus de hotărâri pronunțate demonstrează că, în prezent, practica nu este consistentă, dar opiniile teoretice divergente pe care judecătorii consultați le-au expus oferă un indiciu că jurisprudența poate dobândi în viitor un caracter neunitar, împrejurare în considerarea căreia Înalta Curte de Casație și Justiție notează că mecanismul hotărârii prealabile poate fi utilizat într-un asemenea caz, în vederea preîntâmpinării apariției unei practici divergente.

53. În ceea ce privește condiția de admisibilitate care impune ca asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat se constată că, deși textul art. 519 din Codul de procedură civilă nu prevede în mod expres, spre deosebire de legislația procesual penală, modalitatea de statuire asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, cerința legală este îndeplinită, întrucât problema de drept semnalată nu a fost soluționată printr-o hotărâre prealabilă sau decizie în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

54. Este întrunită și condiția de admisibilitate care impune ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, o astfel de legătură putând fi identificată în mod facil, de vreme ce consecințele pe care le implică rezolvarea acestei chestiuni sunt apte să influențeze soluționarea pe fond a cauzei.

55. Se cuvine însă subliniat că instanța de trimitere a adresat o întrebare cu nivel ridicat de generalitate și de ambiguitate, care nu satisface cerințele unei sesizări adecvate procedurii unificatoare reglementate de art. 519—521 din Codul de

procedură civilă, deoarece, prin modul în care a fost formulată, pare a transgresa cadrul procesual al litigiului cu judecata căruia a fost investită.

56. Astfel, este necesar să se noteze că în dosarul instanței de trimitere apelanții-reclamanți au calitatea de personal auxiliar de specialitate și conex la o unitate de parchet de pe lângă o curte de apel și la un parchet de pe lângă o judecătorie, iar demersul lor judiciar a fost fundamentat pe necesitatea egalizării salariilor lor cu cele ale unor grefieri care își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor indicate la art. 17 alin. (5) din secțiunea a 4-a a capitolului VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — sau cu cele ale unor grefieri care, deși nu își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor indicate la art. 17 alin. (5) din actul normativ menționat, au obținut hotărâri judecătorești definitive prin care salariul de bază le-a fost majorat cu 10%.

57. Cum divergența jurisprudențială pare să se contureze pe fondul unei nelămuriri pe care instanțele naționale o manifestă în privința limitelor în care operează principiile instituite de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că aceasta este chestiunea de drept pe care este chemată să o dezlege, iar o atare chestiune de drept, veritabilă, prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame rezolvarea ei de principiu, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății. Reținând, prin urmare, că dispozițiile legale în discuție ridică probleme de interpretare de o dificultate relativă, care implică riscul primirii unor dezlegări diferite în practica judiciară, funcția mecanismului procesual al întrebării prealabile se poate realiza în acest stadiu, prin preîntâmpinarea apariției și extinderii jurisprudenței neunitare.

58. În considerarea acestor argumente, cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă sunt îndeplinite, însă reformularea întrebării este un demers necesar, context în care urmează să se dezlege mecanismul în care operează principiile nediscriminării și egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, și întinderea egalizării, pentru a stabili dacă aceasta acoperă orice majorare a salariilor de bază, chiar și recunoscută prin hotărâri judecătorești definitive, ori doar pe cele care, la nivelul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, au o aplicabilitate generală.

X.2. Asupra fondului sesizării

59. Prioritar, Înalta Curte de Casație și Justiție reiterează că instanța de trimitere a fost sesizată, în ultimă instanță, în vederea verificării modului de aplicare a principiilor prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, într-un dosar în care apelanții-reclamanți, care au calitatea de personal auxiliar de specialitate și conex la o unitate de parchet de pe lângă o curte de apel și la un parchet de pe lângă o judecătorie, au solicitat egalizarea salariilor lor de bază fie cu cele ale unor grefieri care își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor indicate la art. 17 alin. (5) din secțiunea a 4-a a capitolului VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism —, fie cu cele ale unor grefieri care, deși nu își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor indicate la art. 17 alin. (5) din actul normativ menționat, au obținut hotărâri judecătorești definitive prin care salariul de bază le-a fost majorat cu 10%.

60. În aceste condiții, dezlegarea chestiunii de drept presupune, într-o primă etapă, analiza reglementării cuprinse în art. 17 din secțiunea a 4-a a capitolului VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru a stabili dacă procentele de majorare indicate sunt componente ale salariului de bază, definit de art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 ca suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I—IX ale legii, ori ale salariului lunar care, potrivit art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, cuprinde salariul de bază/indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sistemul bugetar.

61. Ulterior, în măsura în care se va stabili că aplicarea majorărilor în discuție generează salarii de bază diferențiate, analiza va verifica dacă principiile prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 pot justifica soluția egalizării cu personalul pentru care legea reglementează stabilirea salariilor de bază prin aplicarea unui procent de majorare mai ridicat, atât în ipoteza în care reperul de comparație îl constituie chiar respectivul personal, cât și în ipoteza în care reperul îl constituie personalul pentru care legea reglementează stabilirea salariilor de bază fără aplicarea unor procente de majorare sau prin aplicarea unora mai reduse, dar care, prin hotărâri judecătorești definitive, a obținut salariul de bază calculat prin aplicarea procentului de majorare cel mai ridicat.

62. Anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 prevede, în secțiunea a 4-a din capitolul VIII (Reglementări specifice personalului din sistemul justiției), salarizarea și celelalte drepturi salariale ale personalului auxiliar de specialitate și ale personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

63. Potrivit art. 17 alin. (1) din secțiunea evocată, acestea se stabilesc pe grade sau pe trepte profesionale, în raport cu funcția deținută, cu nivelul studiilor, cu vechimea în specialitate, precum și cu nivelul instanței sau al parchetului, după caz.

64. În continuare, dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol instituie regula potrivit căreia salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul judecătoriilor și al parchetelor de pe lângă acestea sunt cele prevăzute în anexa nr. V, la capitolele II și III.

65. Derogând de la regulă, alin. (3)—(5) ale art. 17 din aceeași secțiune stabilesc că salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex de la tribunale/tribunale specializate, tribunale militare și parchetele de pe lângă acestea, de la judecătoriile din municipiul București și din localitățile reședință de județ, precum și de la parchetele de pe lângă ele, respectiv pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex de la curțile de apel și parchetele de pe lângă acestea, ori pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Direcția Națională Anticorupție și de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt cele indicate la alin. (2), majorate cu 5%, 7,5% și, respectiv, 10%.

66. Natura juridică a acestor procente este, prin voința legii, cea a unor majorări care, odată aplicate la baza de calcul de la art. 17 alin. (2) din secțiunea evocată anterior, determină existența unor salarii de bază diferențiate, definite ca atare în chiar partea introductivă a art. 17 alin. (3)—(5) din aceeași secțiune; prin urmare, ele intră în alcătuirea salariilor de bază, stabilite distinct de lege, nefiind elemente exterioare lor.

67. Așadar, salariile de bază ale personalului auxiliar de specialitate și conexe nu sunt stabilite uniform, ci diferențiat, în considerarea gradului instanței/parchetului sau a circumscripțiilor unor judecătoria/parchete, la fundamentarea unei asemenea dispoziții legale aflându-se nu doar gradul instanței sau al parchetului, cât mai ales complexitatea activității desfășurate la nivelul unor instanțe/parchete pe care legea le-a identificat.

68. Atribuțiile specifice, competențele, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt sporite în cadrul judecătoriilor din municipiul București și localitățile reședință de județ, în parchetele de pe lângă acestea, în tribunale/tribunale specializate, tribunale militare și în parchetele de pe lângă acestea față de cele exercitate la celelalte judecătoria/parchete, situate în localități care nu sunt reședință de județ; similar, ele presupun o complexitate și mai ridicată în cadrul curților de apel/parchetelor aferente și una deosebită pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conexe de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Direcția Națională Anticorupție și de la Direcția de Investigare a Infraționilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

69. Stabilirea unor salarii de bază diferențiate este justificată, astfel, fie de nivelul sporit al atribuțiilor specifice, pe măsură ce gradul instanței ori al parchetului crește, fie de circumscripțiile teritoriale mai mari ale unor judecătoria/parchete aferente, identificate în textul legii; ca atare, personalul auxiliar de specialitate și cel conexe din judecătoriile din municipiul București și din localitățile reședință de județ ori din parchetele de pe lângă acestea, cel din tribunale/tribunale specializate, tribunale militare și din parchetele de pe lângă acestea nu prestează aceeași muncă cu cel din celelalte judecătoria/parchete, ci una căreia legea îi recunoaște o complexitate mai ridicată, în considerarea volumului de activitate crescut și/sau a competențelor proprii; similar, personalul din cadrul curților de apel/parchetelor aferente prestează o muncă de o dificultate sporită față de cel al instanțelor/parchetelor inferioare, după cum și cel de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de la Direcția Națională Anticorupție și de la Direcția de Investigare a Infraționilor de Criminalitate Organizată și Terorism are atribuții suplimentare față de cel încadrat la celelalte instanțe/parchete.

70. Toate aceste împrejurări reprezintă criterii obiective, care permit realizarea unor diferențieri în stabilirea salariului de bază al personalului auxiliar de specialitate și conexe din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

71. Prezentarea succesiunii actelor normative intervenite în materia salarizării nu este necesară, nu doar pentru că a fost deja expusă într-o serie de decizii de unificare a jurisprudenței, ci și pentru că limitele sesizării sunt circumscrise interpretării prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017.

72. Este însă utilă o incursiune în evoluția legislației adoptate în domeniu, context în care Înalta Curte de Casație și Justiție subliniază că Legea nr. 71/2015 a introdus alin. (5¹) la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu următorul cuprins: „Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivel maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

73. Ulterior, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016; aceasta a modificat conținutul alin. (1) al art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, stabilind regula că „personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

74. Ca efect al adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, în art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 s-au introdus mai multe alineate; dintre acestea, prin alin. (1²) s-a urmărit ca din procesul de egalizare a indemnizațiilor sau a salariilor să se elimine raportarea la drepturile care fuseseră stabilite în baza legii, prin hotărâre judecătorească.

75. Acest text a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016.

76. La paragraful 32 din această decizie s-au reținut următoarele considerente: „În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.”

77. Așadar, ceea ce s-a stabilit de Curtea Constituțională este egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, corespunzător fiecărei funcții, grad/trepte, gradații, vechimi în funcție sau în specialitate, în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale. S-a reținut în paragraful 26 din decizia evocată că „hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat)”.

78. La 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017, care a integrat dezlegările oferite prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale în normele de la art. 6 lit. b) și c) din această lege, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării în salariul maxim aflat în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).

79. Incidența Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale, în legătură cu domeniul de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017, a fost dezlegată de instanța supremă în cadrul mecanismelor de unificare, pe cale incidentală, în cuprinsul unor considerente cu valoare decizorie din Decizia nr. 15 din 28 iunie

2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021.

80. În acest sens, relevante sunt paragrafele 86 și 88 din această decizie, prin care s-a statuat astfel: „Principiul egalizării cu venitul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică, stabilit prin lege sau prin hotărâri judecătorești, astfel cum a fost interpretat prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului, cu modificările ulterioare, nu poate fi preluat *mutatis mutandis* în litigiile vizând calculul drepturilor salariale în baza Legii-cadru nr. 153/2017, dat fiind faptul că această lege conține o reglementare nouă, ce instituie dispoziții distincte, inclusiv în ceea ce privește principiul egalității care, potrivit art. 6 lit. c) din lege, se înfăptuiește «prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală». (...) Nu se poate considera că normele care reglementează salarizarea din sistemul justiției (anexa nr. V capitolul VIII din Legea-cadru nr. 153/2017) derogă de la dispozițiile cu caracter de principiu inserate în capitolele I—IV din legea-cadru. Dimpotrivă, anexele care stabilesc sistemul de salarizare pentru fiecare dintre familiile ocupaționale sunt edictate cu respectarea principiilor generale ale sistemului de salarizare cuprinse în art. 6 din legea-cadru, normele interpretându-se în coerența întregii reglementări, în mod coroborat.”

81. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a pronunțat Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 16 iulie 2018, prin care au fost interpretate, în vederea aplicării unitare, dispoziții anterioare Legii-cadru nr. 153/2017; cu toate acestea, întrucât principiile și jurisprudența constituțională creată în temeiul fostei reglementări au fost preluate în cea actuală, raționamentul prezentat în decizia indicată, pe deplin valabil, poate fi valorificat. Astfel, statuând în sensul că egalizarea indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești, în paragraful 79 al deciziei amintite s-a reținut că „hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11% acordate magistraților și personalului asimilat, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală”. Un alt exemplu poate fi identificat în sistemul de salarizare reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, în care singurul element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, de aplicabilitate generală, este valoarea de referință sectorială, astfel cum s-a statuat și prin Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021. În paragraful 73 al deciziei evocate s-a reținut că diferențierea veniturilor magistraților — în considerarea fie a nivelului instanței ori al parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă — se face „în mod exclusiv, prin aplicarea unor coeficienți de multiplicare distincți, nivelul valorii de referință

sectorială rămânând însă constant”; paragrafele 74, 80 și 81 ale aceleiași decizii vin să întărească aceeași idee, a aplicabilității generale doar a elementului component al indemnizației de încadrare/salariului de bază, al valorii de referință sectorială, ca reper „unic, de referință în sectorul în care este incident”. Spre deosebire, celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază — coeficientul de multiplicare — constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci, dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii.

82. Așadar, atunci când instanțele judecătorești sunt investite cu cereri de egalizare a unor salarii de bază prin includerea unor majorări recunoscute prin hotărâri definitive, trebuie să examineze dacă în respectivele hotărâri au fost interpretate norme de lege care au instituit majorări de aplicabilitate generală, căci numai într-un astfel de caz principiile examinate pot constitui temei al egalizării; dacă sfera lor de aplicare este însă restrânsă în beneficiul unor anumiți destinatari ai legii, cele două principii se opun egalizării salariilor de bază ale persoanelor cărora legea nu le recunoaște dreptul la respectivele majorări.

83. De aceea, în măsura în care reperul de comparație invocat este reprezentat de personalul legitimat de lege la un salariu de bază majorat cu 10%, criteriile obiective, analizate în precedent, care permit stabilirea diferențiată a salariului de bază, nu îngăduie concluzia discriminării personalului auxiliar de specialitate sau conex care își desfășoară activitatea în cadrul unor instanțe/parchete pentru care legea a stabilit salariile de bază fără aplicarea vreunui procent de majorare ori prin aplicarea unuia mai redus și nu atrage, în consecință, aplicarea garanțiilor oferite de principiul egalității care, potrivit art. 6 lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, se înfăptuiește „prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală”.

84. Nici dacă reperul de comparație invocat ar fi personalul care își desfășoară activitatea în cadrul unor instanțe/parchete de același grad, invocarea prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu este suficientă pentru a justifica, prin ea însăși, soluția egalizării; într-o asemenea situație, instanța este chemată să facă o analiză a legii, în vederea corectei ei aplicări.

85. Se cuvine subliniat că, prin Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, în aplicarea art. 2, raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, că punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

86. În considerentele deciziei evocate s-a reținut că „(...) nimeni nu poate invoca principiul nediscriminării pentru a obține un anumit tratament, cu încălcarea legii. Dimpotrivă, în fiecare litigiu, reclamantul va trebui să probeze legalitatea și temeinicia cererii sale, ce nu se poate baza pe invocarea discriminării sau a egalității de tratament în raport cu soluția pronunțată de o altă instanță, ci pe argumente de interpretare și aplicare corectă a legii, chiar și în situația în care invocă o astfel de hotărâre. Pe cale de consecință, interpretarea și aplicarea corectă a legii reprezintă un scop legitim, în raport cu care nu se poate reține existența unui tratament discriminatoriu în cazul în care

tratamentul mai favorabil al unor angajați este rezultatul punerii în executare a unor hotărâri judecătorești prin care s-au acordat acestora anumite drepturi salariale”.

87. Existența unor hotărâri judecătorești nu constituie, așadar, în lipsa unei analize a legii aplicabile, temei pentru recunoașterea unor salarii de bază diferite de cele stabilite de legiuitor, iar principiul egalității, prevăzut de dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu justifică acordarea altor salarii de bază decât cele pe care legiuitorul, în considerarea unor criterii obiective, le-a stabilit.

88. În cuprinsul Deciziei nr. 861 din 16 iunie 2009 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 28 iulie 2009, s-a reținut că: „Esențială în definirea cadrului juridic analizat este stabilirea gradului instanțelor sau parchetelor pe lângă care magistrații, fie ei procurori, judecători sau magistrați-asistenți, funcționează. Astfel, atât Direcția Națională Anticorupție, cât și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe când instanțele care judecă cauzele instrumentate de aceste structuri nu sunt întotdeauna la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție (spre exemplu, competența de judecată în cazul infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene aparține judecătorilor, iar cea de urmărire penală Direcției Naționale Anticorupție). Conferirea acestei poziții superioare în ierarhia parchetelor a celor două structuri legitimează din punct de vedere constituțional salarizarea diferită a procurorilor care le compun în raport cu alți magistrați aflați la parchete sau instanțe superioare, chiar dacă, în fapt, aceștia au aceeași vechime în funcția de judecător sau procuror. Rezultă că aceste categorii de magistrați nu se află în aceeași situație juridică, astfel încât tratamentul juridic aplicat acestora din punct de vedere al salarizării nu poate fi decât diferit. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că o atare diferențiere este una justificată în mod obiectiv și rațional și că discriminarea salarială ar fi apărut numai atunci când legiuitorul nu ar fi ținut cont de poziția superioară a parchetului sau instanței de judecată, după caz”.

89. Aceste considerente sunt pe deplin incidente, pentru identitate de rațiune, și în cazul personalului auxiliar de specialitate și conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, în condițiile în care, astfel cum s-a reținut din interpretarea dispozițiilor art. 17 din secțiunea a 4-a a capitolului VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, stabilirea salariilor de bază se realizează, pe de o parte, în considerarea unor criterii aplicabile întregului personal (grade profesionale sau trepte, funcția deținută, nivelul studiilor, vechimea în specialitate), iar, pe de altă parte, în considerarea unora care sunt aplicabile, în funcție de nivelul instanței ori al parchetului, doar personalului care își desfășoară activitatea în cadrul acestora.

90. În acest context, dezlegările oferite prin Decizia nr. 13 din 13 martie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 10 mai 2023, care a stabilit, cu caracter de obligativitate pentru instanțele judecătorești, întinderea aplicării ei și categoriile de persoane îndreptățite, vin nu să combată, ci să consolideze concluzia expusă anterior, cât timp aplicarea principiilor nediscriminării și egalității urmează a se realiza tocmai în condițiile în care s-a stabilit că dreptul reglementat de o dispoziție neregăsită în Legea-cadru nr. 153/2017, ci în art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care și-au desfășurat activitatea în cadrul fostei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

91. În considerarea argumentelor prezentate mai sus, dar și a prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care stabilesc că Înalta Curte de Casație și Justiție va da o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, urmează să se statueze că principiile nediscriminării și egalizării pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, iar nu restrânsă la sfera unor anumiți destinatari ai legii.

92. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 decembrie 2023.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent-șef,
Cristian Balacciu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 479758